

Krimikomik i sort og hvidt

Der er tradition for, at Teater Republique leverer anderledes forestillinger. Kriminalkomedien Noir er ingen undtagelse.

TEATERANMELDELSE

Af Gert Poder

Film Noir kaldte filmfolk den Hollywood-genre som under mellemkrigstidens depression blev brugt til at fortælle om hårdkogte detektivs nådesløse omgang med damer og lig. I den rækkefølge.

Det er knaldsorte silhuetter af mørkhårede gangstere og blonde *babes*, skåret i pap og bøjet i neon, så ikke et øje er tørt i biografens livmor.

Den psykologiske teaterkrimi *Noir* låner med arme og ben fra genrens følelsesregister på en ny og overraskende måde. Den dramatiske brug af skygger udpensler figurernes indre følelsesliv.

Noir er skrevet af skuespillerinden Marina Bouras, der debutterer som instruktør sammen med kæresten Jens Albinus. De fortæller en tilsyneladende almindelig historie om den livstrætte privatdetektiv Aamati (*Jens Albinus*), der ankommer til et hotel, der ligger på herrens mark.

Han skal løse en tilsyneladende banal opgave, men snart hvirvles han ind i et spind af sorte, gådefulde hemmeligheder. Det er stedets ejer, den vampede Zoi (*Susanne Storm*), der trækker i trådene og kaster sit net.

Hans opgave er at finde hendes mand, den forsvundne hotelejer Karidopoulos, død eller levende, for indtil da står alting i stampe. Vor helt bliver ansat som piccolo, og så går det løs med løjerne. Åh jo, lige én ting til før vi går igang: Blå kølervæske synes at spille en ganske stor rolle.

HOTEL CALIFORNIA

Krimigenren kan føres tilbage til 1800-tallets historier om ædle og tapre detektiver som Sherlock Holmes. Den

Den vampede hotelejer Zoe (Susanne Storm) hvirvler den livstrætte privat-detektiv Aamati (Jens Albinus) ind i sit spind af løgne, intriger og mørke hemmeligheder i forsøget på at finde hendes forsvundne mand.

! Foto: Per Morten Abrahamsen

handler dybest set altid om en gåde der skal løses, en forbrydelse der truer samfundets orden, en taber der skal nakkes.

Her handler alt om alibier og motiver på vej mod *opklaringen*, men noget går galt undervejs. Vor detektiv trækkes rundt som en klovn

i manegen af hotellets øvrige gæster, i sin søgen efter gådens rationelle forklaring.

Vi møder den søde gamle dame (*Elsebeth Steentoft*),

der er optaget af at læse, og som noterer alting ned for at finde meningen med det hele.

Her er også den fallerede forfatter Thomas Tanu (*Morten Hauch-Fausbøll*), der jagter den originale idé til den perfekte bog og dermed sit eget gennembrud.

Endelig er der hotellets principfaste og pertentlige receptionist P. Sejersen (*Anders Hove*), en mand der kender sine – og måske også de andres – grænser.

Teatrets direktør *Martin Tulinius* har skabt kulisserne i det nye teaterlaboratorium Que. Resultatet er et på én gang enormt åben og klaustrofobisk rum.

Undervejs skaber brugen af avanceret videoteknik en »Hotel California-stemning« – *you can check out anytime you like, but you can never leave*.

EN ANDEN VIRKELIGHED

Noir fører sin hovedperson gennem livets mange spørgsmål, mens han jagter svarene. Om og hvad han finder, skal ikke afsløres. Ingen snyd med løsningen hér.

Eller som *Noir's* programavis proklamerer:

»Det eneste, der til syvende og sidst gør en forskel, er at evne kærligheden.

Den løser ikke dine gåder og besvarer ikke dine spørgsmål. Kærligheden tilgiver dig for smerten ved dine uløste gåder og tyngden af dine ubesvarede spørgsmål.«

Spørgsmål som: Får han nogensinde sine penge? Får han kvinden? Kan en kyniker elske? Hvad er det for lyde fra kælderens? Hvor er udvejen? Der lyder et skud.

Nogen dør – og det er hylende morsomt!

Noir. Teater Republique. Instruktion: Marina Bouras og Jens Albinus. Til 6. november.

Grobs Køkken-farce

Der bliver grinet fra salen af hver eneste sætning, og skuespillerne serverer retten i skolekøkkenet præcist og godt. Men der er få kalorier og for let underholdning for Grob.

TEATERANMELDELSE

Af Nick Bruun

Scenariet i »Middag for 1« er et skole-køkken i 70'ers stil. Indholdet er et single-hold i traditionel dansk madlavning.

Deltagerne repræsenterer hver deres verden: fløjlsklædt præst iklædt moralske kvababbelser (*Thomas Levin*). Forsømt og forkælet overklasse-pige fra 2900Happiness (*Julie Ølgaard*). Iskold, matematisk skønhed der skræmmer mændene (*Maria Stokholm*). Den (måske) forladte forretningsmand (*Søren Malling*)

med hang til vin og kvinder. Og så er der læreren, (*Helle Dolleris*) hektisk fraværende, med uro på bagsmækken og opskrifter i hånden.

Figurerne er godt fundet på af dramatikere *Kari Vido* og *Carsten Rudolf*. Mødet mellem disse små arketyper er det, der skaber farcen; hvad sker der når den gør det ved den? Det er både sjovt og underholdende.

Enkelte referencer til det samfund, som vi lever i, kan selvfølgelig udrages: flertallet af danskere lever alene, mad-og mad-kultur, kønsroller, moral og etik.

Men det er først og fremmest en sød lille farce, godt spillet, hvor alt går op i op i romantisk komedie-stil til sidst. Og det er også sådan teatret præsenterer stykket - så ingen falsk varebetegnelse her.

Men jeg glæder mig til næste produktion af Grob, gerne med *Andreas Garfields* filmiske social-realisme, for det er noget Grob er ene om at kunne så dygtigt i det danske teater-supermarked.

Middag for 1. Teater Grob. Iscenesættelse: Per Scheel-Krüger. Til 23. oktober 2010.

En og én og én ankommer singlerne for at lære at lave mad og få anrettet livet en smule mindre ensomt.

! Foto: Miklos Szabo